

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. februar 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1184
Dok.: BBO41352

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 547 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. januar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Per Stig Møller
fg. justitsminister

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 547 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse omdelt på REU alm. del – bilag 253.”

Svar:

I den henvendelse, der er omtalt i spørgsmålet, beskrives en konkret sag om samvær. Bopælsforælderen anfører blandt andet, at hun er bange for samværsforælderen, som hun flere gange er flygtet fra sammen med sit barn. Endvidere anføres det, at barnet har reageret aggressivt og unormalt efter overvåget samvær i forbindelse med en børnesagkyndig undersøgelse.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere, men kan generelt oplyse, at det er et grundlæggende hensyn i forældreansvarsloven, at alle afgørelser skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. § 4. Afgørelser om samvær skal således altid træffes ud fra en konkret vurdering af, hvad der i den pågældende situation findes at være bedst for det enkelte barn.

Det følger af lovens § 19, stk. 1, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse herom, jf. § 21, stk. 1. Statsforvaltningen vil i den forbindelse også kunne afslå at fastsætte samvær eller ophæve et allerede fastsat samvær, hvis samværet ikke er til barnets bedste, jf. forældreansvarsloven § 21, stk. 4.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 34, at barnet skal inddrages i sager om samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan, afhængig af hvad der er bedst for barnet, ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv. Forpligtelsen til at inddrage barnet gælder ikke, hvis det må antages at være til skade for barnet, jf. § 34, stk. 2.

Sager om afslag eller ophævelse af samvær er oftest komplicerede sager med et højt konfliktniveau med alvorlige konsekvenser for de involverede, og en afgørelse om afslag på eller ophævelse af samvær vil normalt

kræve en særlig grundig sagsoplysning, herunder f.eks. en børnesagkyndig undersøgelse.

En børnesagkyndig undersøgelse skal – særligt gennem samtaler med forældrene og barnet samt observationer af samspillet mellem hver af forældrene – belyse barnets perspektiv, forældrenes samarbejdsmuligheder mv. I sager med påstand om vold mod bopælsforælderen eller andre medlemmer af den husstand, hvor barnet opholder sig, skal undersøgelsen endvidere belyse, hvorvidt volden har påvirket barnet. Er der tale om dokumenteret vold over for barnet, vil dette altid føre til afslag eller ophævelse af samværet.